

Здружено-тактичка вежба с бојевим гађањем „Садејство 2020”

НОВА СЛИКА ВОЈСКЕ

На привременом полигону „Пештер” 10. октобра приказано је дејство оружја и оруђа којима Војска Србије располаже. У осамдесетак минута здружено-тактичке вежбе са бојевим гађањем назване „Садејство 2020” представљене су способности јединица Војске Србије – РВ и ПВО, борбене групе из састава Копнене војске и специјалних снага Војске. Вежба је уједно била приказ најсавременије технике и наоружања Војске Србије, али и прилика да јавност сагледа напредак процеса модернизације наших оружаних снага.

Пише Мира ШВЕДИЋ

Пештерска висораван, надморске висине од око 1.200 метара, почетком октобра претворена је у привремени полигон на коме се од 1. до 10. октобра одвијала здружена тактичка вежба с бојевим гађањем „Садејство 2020”.

Одвијале су се ту и раније велике војне вежбе. Почетком јуна 2016. изведена је нападна операција у оквиру двонедељне тактичко-командне вежбе „Морава 2016”. Пештерски привремени полигон био је и једна од више локација у земљи на којој се одржавала комплексна војна вежба „Век победника 1918–2018”, на којој је учествовало око 8.000 припадника Војске, а после дужег времена дејствовала је и авијација.

Ове године на вежби на Пештерској висоравни учествовало је укупно око 2.800 припадника оружаних снага, 150 борбених возила и система и више од 40 летелица. Они су се да-

нима припремали за здружену вежбу која по броју подигнуте ратне технике на једном месту није скоро виђена у Србији. Уједно, био је то приказ најсавременије технике и наоружања Војске Србије, а јавности су представљени и сви новитети у наоружању, као и све што је модернизовано – од пушке до авиона.

Циљ вежбе био је да се прикаже обученост команди и јединица у решавању ватрених задатака, с тежиштем на ваздухопловној подршци Копнене војске. Њени учесници спровели су максимуму коју је дефинисао председник Србије и врховни командант Војске Србије Александар Вучић у свом наређењу да „све што лети, има и да гађа”, тј. да сви наши ваздухоплови буду наоружани и да дејствују. И не само они, него и сва наша средстава наоружања.

Вишедневне припреме

За вежбу „Садејство 2020” јединице РВ и ПВО и Копнене војске заједнички су се припремале више од три недеље. Реализована су и изведена сва припремна гађања и припремне активности и јединице су спремне дошле на привремени полигон „Пештер”.

У оквиру припрема за вежбу летелице 204. и 98. бригаде су крајем септембра увежбавале свој део сценарија дејствујући по циљевима на земљи на полигону „Пасуљанске ливаде”. Ловци МиГ-29 су тада испалили ракете ваздух–земља и у понирању дејствовали невођеним ракетама С-8. Школско-борбени авиони Г-4 дејствовали су невођеним ракетама С-5, а јуришници „орао” авио-бомбама ФАБ-250 и ракетама „муња” 128 mm. И хеликоптери су успешно извели бојева гађања по циљевима на земљи. Посаде транспортних хеликоптера Ми-17В5 и Ми-35М, гађале су из топа калибра 23 mm и ракетама 80 mm С-8, док су лаки борбени хеликоптери „гама” извршиле ракетирање противоклопним ракетама „маљутка”.

У припреми вежбе на „Пасуљанским ливадама” дејствовали су и тенкови М-84, па и они модернизовани,

Генерал Милан Мојсиловић

У њојшћуности сам задовољан оним што сам видео на вежби, с обзиром на то да је садејство јединица РВ и Копнене војске остварено веома прецизно по месту и времену, а учинак ватре на циљевима био је импозантан. Војска може да се похвали способностима које до сада нису биле приказане.

Ненад Милорадовић

Ми смо на овој вежби имали интенивирани завршетак тренингних испитивања и испитивања ради увођења у наоружање нултих серија, као и обуку војске за дејствовањем. То је било веома ефикасно и мислим да је за три недеље бодовка на терену и заједничкој раду конструктора, произвођача новог наоружања, Управе Ј-5 ГШ ВС, ТРЗ „Чачак” и Техничкој ошћиној центри, њошћинути најредак за који би нам у стандардном бирокрајском моделу рада, биле њошћредне јодине.

Припадници 72. бригаде за специјалне операције током припрема за вежбу

затим ПВО системи „ланцир” и „парсарс”, а на полигону Техничког опитног центра у Никинцима испитивана су нова средства наоружања која ће бити коришћена на вежби „Садејство 2020”.

По доласку на привремени полигон „Пештер” организован је живот и рад на логорском простору и реализовали су индивидуална и заједничка увежбавања како би се постигли што бољи резултати.

„Садејство 2020” имало је три компоненте – ваздухопловну, у којој су учествовале готово све јединице РВ и ПВО, компоненту Копнене војске, коју је чинила ојачана борбена група састављена од родова из више бригада КоВ-а и компоненту специјалних снага, са 72. бригадом за специјалне операције и 63. падобранском бригадом. Пред учеснике су постављена три задатка – да се припадници Војске увежбавају и оспособљавају за рад на новим или модернизованим средстви-

ма, потом да се сви учесници увежу у јединствени систем командовања и руковођења и на крају да се јавност упозна са оспособљеношћу војске за извршење свих задатака.

Поступите по сигналу Пештер!

Стојимо на посматрачници на потезу Добро брдо. У току је генерална проба. Хладан ветар продире кроз одећу и замагљује вид. Сунце се покаткад помоли, али зубато. Наше снаге дејствовале су по замишљеном непријатељу који је био обележен метама од броја 1 до 14, а топоними Клеча, Борић, Папуче, Ђед, Тисовац, Ватрено брдо, Пештерско поље, Карајукића бунари, Суви до, Рудов камен, Добро брдо, само су неки од оних на којима се вежба одвија. Пред очима искрсавају призори ватреног дејства из многих оруђа и оружја. Смењују се налети ваздухоплова – авиона и хеликоптера, дејства артиљеријско-ракетних система за ПВД, оклопно-

-механизованих средстава, артиљеријских система, борбених возила пешадије, припадника специјалних јединица. Фасцинантни су призори ваздушне борбе, тенковског напада, брзе паљбе из оруђа артиљерије, покрета борбених и неборбених возила, марша. Мешају се праскави звуци пројектила с призорима ватре и дима. Грмело је, тутњало, праштало, фијукало, подрхтавало тло под ногама на Пештеру, осећао се мирис барутних испарења и у облацима сивог дима назирала су се борбена оруђа. Рејоном циљева одјекивале су експлозије испалених пројектила, а сиве, ваздушасте мрље неправилног облика које су се формирале при удару пројектила о тле брзо су нестајале у ваздуху. Све је то указивало на ефикасност ватреног дејства на циљу. Спектакуларни призори за око.

И данима пре генералне пробе, упркос хладном, кишном и променљивом времену и снажном ветру, Пе- ➤

Своју снагу показали су и нови хибридни артиљеријско-ракетни системи „пасарс”

штером су одјекивале експлозије, извођена су припремна гађања из разних средстава наоружања, а полигон су надлетали авиони и хеликоптери заглашујуће тутњећи у лету. Борбена и неборбена возила остављале су дубоке шаре у блату, а војска је чврстим кораком, у долини, газећи ту исту расквашену земљу одлазила до места увежбавања и са њега се враћала.

За разлику од генералне пробе, дан одржавања вежбе „Садејство 2020” освануо је леп, сунчан, идеалан за приказ. Ратна техника заси-

јала је пред очима угледних званица са посматрачнице, почев од председника државе, министра одбране, начелника Генералштаба, помоћника министра за материјалне ресурсе, команданта и РВ и ПВО и Копнене војске, угледних гостију из Републике Српске, представника страних војних мисија и других. Руководилац вежби био је заменик команданта РВ и ПВО бригадни генерал Жељко Билић.

Према сценарију, претпоставка вежбе била је да су „непријатељске оружане снаге” напале југозападни

део Србије и привремено окупирале део државне територије на линији Сјеница – Чајетина – Бајина Башта, као и да доводе нове снаге. Здружене снаге Војске Србије предузеле су нападну операцију како би протерале снаге непријатеља, заштитиле становништво и успоставиле мир и стабилност.

Минут-два после 12 часова председник Србије Александар Вучић дао је дозволу за почетак вежбе. Шифра је била – *Послужићу ти по сигналу Пешићер!*

Дејство панцира и пасарса

И отпочеле су ратне игре, које су се према замисли одвијале у седам секвенци. Уживо, као на филму, смењивале су се сцене борбе. Вежба је почела дејством артиљеријско-ракетних јединица како би се уништили уочени непријатељски ваздухоплови, остварила превласт у ваздушном простору и створили повољни услови здруженим снагама за извођење нападне операције. Артиљеријско-ракетна батерија нових ПВО система „панцир С1” дејствовала је с ватрених положаја До-

бро брдо топовима 30 mm, а самоходна ракетна батерија система „куб” с ватрених положаја у рејону Карајукића бунари, 11 km далеко од рејона циља. Такође, била је заступљена и трупна ПВО. Своју снагу показали су и нови хибридни артиљеријско-ракетни системи „пасарс”, гађајући топовима калибра 40 mm на мету коју је вукао авион Н-62Т, тзв. тегљач мета. Плотун из „пасарса” и остварен одличан резултат измамио је аплауз присутних.

За осматрање циљева и навођење оруђа „пасарс” коришћен је модернизовани радар „жирафа”, који се налазио у непосредној близини. „Панцирима” је командовано из припадајуће командне станице, а шира слика о ситуацији у ваздушном простору добијена је од осматрачког радара АН/ТПС-70 који је био на положају „Јанков камен” на планини Голији.

Савремени начин ратовања означило је коришћење беспилотних летелица. На небу су се могле видети беспилотне летелице СН-92, недавно набављена из Кине, домаћа беспилотна летелица „вбрац”, ове године уведена у наоружање, и дрон АР 100-Ц. На предњем крају непријатеља податке су прикупљала оклопно-извиђачка чета извиђачко-оклопним аутомобилима БРДМ-2МС (набављеним из Руске Федерације) и мултисензорске извиђачке платформе МИП-3 на командно-извиђачком возилу БОВ КиВ. Сцене борбе на земљи одвијале су се након наилаaska оклопно-извиђачке патроле на борбено осигурање непријатеља. Дошло је до размене ватре и непријатељ је уништен дејством из митраљеза КПВТ 14,5 милиметара.

У борбу су укључена и два борбена роботизована возила „милош”, популарни „мали милоши”, који су дејствовале по положају непријатеља, а са возила „застава НТВ” дејствовао је оператор-стрелац из усавршеног ракетног система „игла”.

Све што лети, пуцало је

Уследиле су сцене ваздушне борбе. Најпре су авиони МиГ-29 приказали блиску маневарску борбу „један на један”. Први пут након 2001. годи-

Бригадни генерал
Владета Балтић

ИМАМО ЧИМЕ ДА СЕ ПОХВАЛИМО

– Здружена тактичка вежба са бојевим гађањем „Садејство 2020” била је врло сложена, јер су на њој ангажовани припадници оба вида, 72. бригаде за специјалне операције и 63. падобранске бригаде. Значајан допринос успеху вежбе дали су и припадници Сектора за материјалне ресурсе МО ангажовањем инжењера који су водили процесе модернизације средстава од којих су нека први пут коришћена на вежби. Због свега тога координација активности свих учесника вежбе и организација садејства по времену и циљу били су посебан изазов за привремену команду здружених снага. На завршном приказу највишем државном и војном руководству добијена је потврда успешног командовања здруженим снагама, правилности дефинисања циљева индивидуалне и колективне обуке и квалитета њене реализације. Најбољи доказ је остварени успех ватре по замишљеном непријатељу – циљевима, уз поштовање прописаних тактичких радњи.

Ова тактичка вежба са бојевим гађањем разликује се од претходних по употреби великог броја новоуведених и модернизованих средстава. Свако значајније средство Копнене војске које је учествовало на вежби било је предмет модернизације. Имамо чиме да се похвалимо када је у питању опремање новим и модернизованим средствима. Ипак, оно што желим да нагласим је да је за Копнену војску човек најјача карика у ланцу извршавања додељених мисија и задатака. Зато се с посебном пажњом односимо према сваком нашем појединцу, од селекције и обуке до достизања свих захтеваних способности.

Авиони МиГ-29 дејствовали су убојним средствима ваздух–земља, симулирајући уништење непријатељске авијације

Атрактиван приказ могућности вишенаменског борбеног хеликоптера Ми-35М, којег због велике ватрене моћи и снажног оклопа зову „летећи тенк”

не *двадесетидевет*ке су дејствовале у нашој земљи убојним средствима ваздух–земља, симулирајући уништење непријатељске авијације. Затим су на ваздушну сцену ступили модернизовани ловачко-бомбардерски авиони „орао”. Они су долазили у брешућем лету на висини до 100 m па искакали на 1.100 m како би створили оптималне услове за дејство. Дејствовали су по непријатељу невођеним авио-бомбама велике разорне моћи ФАБ-250 М79 и невођеним ракетама БР-В3-128 mm М-15 „муња”. Након тога пилоти су авион уводили у маневар наглим заокретом у леву или десну страну и припремали се за дејства по следећем циљу.

У даљем току вежбе пилоти четири ловачка авиона МиГ-29 показали су своје умеће и моћ летелица у борбеним маневрима, дејствујући по циљевима на земљи невођеним ракетним зрнима С-8 КОМ калибра 80 mm, а онда је по непријатељским циљевима ракетирање извела група авиона

„супергалеб Г-4”, невођеним ракетним зрнима 57 mm, долазећи у брешућем лету на висинама до 100 метара.

Следећи задатак био је ракетирање из борбених хеликоптера. Најпре налетом и дејством на земаљске циљеве вишенаменских борбених хеликоптера Ми-35, које због велике ватрене моћи и снажног оклопа на западу зову „летећи тенк”, а у Русији „крокодил”. Посаде два десантно-јуришна Ми-35М дејствовале су у хоризонталном лету при брзинама 200 km/h с висине од 200 m са по једном радио-командно вођеном противоклопном ракетом 9М120 „атака”, а један од хеликоптера је убрзо извео и гађање топом ГШ-23 mm из покретне носне туреле. Невођена ракетна зрна С-8КОМ употребила су још два хеликоптера Ми-35М и Ми-17В5. Уследио је прикривени долет припадника 714. противоклопне хеликоптерске ескадриле „Сенки” и дејство ракетним оружјем одељења лаких противоклопних хеликоптера „гама”. Четири хеликоптера

испалила су 16 противоклопних вођених ракета „маљутка” у једном плутуну и оне су скоро истовремено погодиле своје циљеве, што је измамило аплауз посматрача.

Ватрено у рејону циља Тисовац

Способности рода артиљерије такође су дошле до изражаја на Пештеру, што је било очекивано јер је у последње три године у наоружање Војске Србије уведено више од 20 различитих врста артиљеријског и ракетног наоружања и опреме. Резултати које су артиљерци остварили на „Садејству 2020” били су видни.

Њихово дејство почело је када је командант ватрене групе наредио ватрену припрему напада како би се неутралисале непријатељеве снаге на предњем крају одбране и обезбедили услови за наступање наших снага. Објекат дејства био је пешадијска чета која је посела рејон одбране на југозападним падинама објекта Тисовац. За артиљеријско-ракетну припрему на-

Ефектно је било и дејство модернизованих самоходних вишецевних лансера „огањ” и „морава”

пада формирана је артиљеријска група која је у свом саставу имала: самоходну топовско-хаубичку артиљеријску батерију 155 mm НОРА-Б-52, која је са осам оруђа посела ватрени положај у рејону села Суви До на 16 km јужно од рејона циља, самоходну хаубичку артиљеријску батерију модернизованих 122 mm „гвоздика”, са шест усавршених оруђа која су дејствовала са положаја Карајукића бунари удаљеног 11 km, потом ојачану батерију модернизованих и дигитализованих ракетних самоходних вишецевних лансера М-17 128 mm „огањ”, вишецевних лансера ракета „морава” и модуларних вишецевних лансера ракета „огањ М-18”, чији је ватрени положај био на Ватреном брду удаљеном око 5 km од рејона циља. Артиљеријској групи припадао је и вод минобацача 120 милиметара.

Осмотрање за све три артиљеријске батерије вршило се са једне артиљеријске осматрачнице, са три артиљеријска командно-извиђачка возила за сваку од батерија. Били су опремље-

ни управљачком преносном артиљеријском осматрачком справом (УПА-ОС) и универзалном преносном артиљеријско-рачунарском станицом (УПАРС), које су прорачунавале елементе за гађање и слале их на дигиталне управљачке конзоле сваког појединачног оруђа. Те новопримењене справе су се користиле ради синхронизације једновременог дејства разнородних калибара артиљеријско-ракетних оруђа. Захваљујући томе било је могуће да артиљеријска група у току седам минута артиљеријске припреме и напада испали у рејон циљева више од 500 пројектила, односно преко 20 тона челика и експлозива по непријатељу.

Сигнал за почетак једновременог дејства све три артиљеријске батерије био је – ВАТРА. После команде команданта: *Артиљеријска група ја жња, јочињи са одбројавањем!* – отпочело је дејство. Артиљеријске батерије 155 mm НОРА Б-52 и 122 mm „гвоздике” дејствовала је по циљевима у новом MRSI систему – испаливање више пројектила по различитим

елевацијама (заузимање елемената за гађање с горњом групом углова, кад пројектил лети 87–88 секунди до рејона циља, а онда са доњом групом) са прорачуном једновременог пада на циљу. Испаливање пројектила по овом систему вишеструко је повећало ватрену моћ батерије.

Ефектно је било и дејство модернизованих самоходних вишецевних лансера ракета „огањ” и „морава”. Небо су парале многобројне ракете које су попут ужарених стрела шиштећи летеле ка рејону циља, док су оруђа остала завијена сивим димом. Ефекат укупног дејства артиљерије обрадовао је посматраче, али и искусне старешине артиљерце.

Фронтални напад тенкова

По масовности приказане технике предњачиле су оклопно-механизоване јединице. Снагу и моћ показао је тенк М-84 (и његове модернизоване варијанте М-84 АС1 и М84 АС2), који је захваљујући домаћим стручњацима технолошки унапређен. По-

Снагу и моћ показао је тенк М-84

Налет хеликоптера Ми-17

јава модернизованих тенкова била је јавна промоција пројекта који ће бити један од приоритетних у Војсци током наредних година.

Дејству оклопно-механизованих јединица била је посвећена претпоследња, шеста секвенца вежбе, која је имала три фазе – наступање, упад у предњи крај непријатеља и борбу по дубини. Тенковски вод, дејствујући у покрету са тенковима М-84, остварио је врло прецизне поготке на даљинама од преко 4 km. Механизовани вод модернизованих БВП М-80А успешно је погађао све циљеве, а посебан утисак оставио је погодак ракетом „маљутка 2Ф” са термобаричном бојевом главом на циљ у виду кућице, која је просто „раздувана”. И ватрени вод противоклопног лансираног оруђа ПОЛО М-83 циљеве је погађао противоклопним ракетама „маљутка”. Ватрена дејства на помоћном правцу извела су и два механизована вода у чијем су саставу била оклопна борбена возила „лазар 3”. Када су после изласка на

јуришни положај из механизованих одељења искрцани војници, извршен је јуриш, упад у предњи крај непријатеља и отпочела је борба по дубини одбране непријатељских снага.

Заштиту од дејстава из ваздушног простора ове борбене групе током напада пружао је модернизовани ракетни систем ПВО 2К12 „куб-М”.

Хеликоптерски десант

Завршница вежбе започела је специјалним падобранским десантом који је у једном налету извела група од 30 падобранаца 63. падобранске бригаде из авиона Ан-26 с висине од 3.000 метара. Десантну просторију су из ваздуха обезбеђивала два хеликоптера Ми-35М, а на земљи вишенаменска оклопна возила М-16 „милош”.

Уследио је налет групе хеликоптера Ми-17, Ми-8, Ми-35 и Х-145М у вертикалном маневру. Тим летелицама превезени су припадници специјалних снага 72. бригаде за специјалне операције и 63. падобранске брига-

де. Њихов циљ био је да неутралишу заостале групе замишљеног непријатеља. Из хеликоптера Ми-17 искрцана су и два роботизована борбена возила „милош”, који су дејствовали по положају.

Вежба је завршена демо-скоком припадника 63. падобранске бригаде са заставама Републике Србије и Војске Србије, који су извели заставник прве класе Радмила Ђурић и заставник Милан Светозаревић искачући из хеликоптера „газела”. „Газелом” је пилотирала капетан Ања Крнета, инструктор летења на хеликоптеру.

Сигнал „сунце” означио је крај „Садејства 2020”.

Према коментарима државног и војног руководства, вежба је оцењена веома високо јер је демонстрирала значајан скок оперативних способности Војске Србије. Приказано је ново наоружање, обученост у руковању њиме и увежбаност свих састава који су у њој учествовали. Била је комплексна и није било једноставно,

безбедно и успешно извести све потребне радње и дејства бојевом муницијом за кратко време у датом простору. Зато је и вредна памћења.

Предности теренског рада

Поред 2.800 припадника Војске који су били ангажовани на вежби, три недеље на пештерском полигону боравила је и велика екипа стручњака из Сектора за материјалне ресурсе МО, Војнотехничког института и предузећа одбрамбене индустрије (а далеко већи број њих је вежбу подржавао са својих радних места). То је онај део вежбе који није био видљив. Они су се првенствено бавили новом генерацијом наоружања из домаћег развоја и производње, управо уведеном у наоружање или оном која се испитује ради увођења у наоружање. Такође нису се виделе ни претходне припреме на полигону „Пасуљанске ливаде”, које су се наслоњиле на испитивања и припреме на полигону у Никинцима и на фабричка испитивања на полигонима и лабораторијама за испитивање наоружања.

– У полигонским условима формирани су војни састави којима су били придодати стручњаци које се баве развојем, производњом и испитивањем средства НВО. Тим екипама

су у највећем броју случајева командовали официри из Ј-5, управе Генералштаба надлежне за развој НВО. Тако смо имали формиране и обучене јединице опремљене тзв. нултим серијама неких крупних система наоружања, као што су модернизовани „огњеви” и „мораве” и модулари „огњеви”, модернизоване „гвоздице” и наравно систем НОРА. Формиране су и одговарајуће јединице за рад са системима „пасарс”, а припадници специјалне бригаде су активно радили са нултом серијом борбеног роботизованог возила „милош” – истакао је помоћник министра одбране за материјалне ресурсе Ненад Милорадовић.

Ефекти тог интегрисаног завршетка трупних испитивања и испитивања ради увођења у наоружање нултих серија, те обука професионалних припадника Војске за дејство новим наоружањем, могли су да се виде на терену.

– Готово је невероватно колики је напредак постигнут за три недеље заједничког теренског рада. Да смо радили на уобичајен бирократизован начин, свако из своје канцеларије, за то би нам биле потребне године. Предложимо да такав модел рада постане стандард, јер се далеко брже и ефикасније постиже напредак кад

заједно раде они који ће да рукују и гађају новим средством, они који су конструисали поједине подсистеме, они који то средство треба да уведу у наоружање из Ј-5 и они који треба да обучавају војску. То је моја главна импресија са вежбе – рекао је помоћник министра одбране за материјалне ресурсе, наглашавајући да је сада доминантан новоусвојени принцип спиралног развоја, према коме се постепено повећавају техничке и тактичке способности сваког новог или модернизованог средства наоружања, како би се свака успешно завршена технолошка целина наоружања по могућству мултипликовала, а у даље опремање војске увела потпуна стандардизација и унификација – да оне јединице које се баве управљањем ватром користе потпуно или скоро идентичну опрему или скоро идентичне интерфејсе.

Милорадовић каже да су у Сектору за материјалне ресурсе поносни што су на вежби успешно дејствовале нулте серије средстава НВО – једна противавионска, две артиљеријске и једна са беспосадним возилима – и то са бојевом муницијом, што је био велики успех вишегодишњег рада стручњака из ВТИ, Министарства одбране и Одбрамбене индустрије. Поред тога, на вежби је примењено и неколико система наоружања која се налазе у развоју и још нису уведени у НВО, као што су модернизовани тенк М-84 и БВП у две варијанте, те оклопно возило MRAP 6×6 М20. Пештерски приказ био је прилика да се убрзају конструкторска или интерна испитивања.

– У испитивању тог наоружања направљен је огроман помак. Резултати су врло охрабрујући, јер је обим техничких проблема који је још остао да се реши да би та средства ушла у наоружање, мањи него што се очекивало. На добром смо путу да капиталне борбене системе имамо у наоружању врло брзо, већи део и до краја године – рекао је Милорадовић и нагласио да је „Садејство 2020” била и полигонска победа.!

Фото: Даримир Банда и Димитрије Остојић

